

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 czerwca 2021 r. w sprawie T-211/21, Vervloet i Vervloet-Mulder/AREB, wniesione w dniu 24 sierpnia 2021 r. przez Antoniusa Marię Vervloeta i Cornelię Wilhelminę Vervloet-Mulder

(Sprawa C-526/21 P)

(2022/C 158/02)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Wnoszący odwołanie: Antonius Maria Vervloet i Cornelia Wilhelmina Vervloet-Mulder (przedstawiciel: P. Van der Veld, advocaat)

Druga strona postępowania: Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB)

Postanowieniem z dnia 1 marca 2021 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) uznał odwołanie za oczywiście niedopuszczalne i obciążył Antoniusa Marię Vervloeta i Cornelię Wilhelminę Vervloet-Mulder ich własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 26 listopada 2021 r. – Eco Advocacy CLG/An Bord Pleanála

(Sprawa C-721/21)

(2022/C 158/03)

*Język postępowania: angielski***Sąd odsyłający**

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Eco Advocacy CLG*Druga strona postępowania:* An Bord Pleanála*przy udziale:* Keegan Land Holdings*Amici curiae:* An Taisce – The National Trust for Ireland, ClientEarth AISBL**Pytania prejudycjalne**

- i. Czy ogólna zasada pierwszeństwa prawa Unii lub współpracy w dobrej wierze skutkuje tym, że – czy to ogólnie, czy w konkretnym kontekście prawa ochrony środowiska – jeżeli strona kwestionuje w postępowaniu ważność środka administracyjnego, powołując się w sposób wyraźny lub dorozumiany na określony akt prawa Unii, ale bez wskazania, do naruszenia których przepisów tego aktu mogło dojść, bądź też bez powołania się na konkretną wykładnię, sąd krajowy, przed którym zawisła sprawa, musi lub może rozpatrzyć taką skargę, niezależnie od krajowej zasady proceduralnej, w myśl której w treści skargi należy wskazać konkretne naruszenia?

- ii. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, to czy art. 4 ust. 2, 3 i 4 lub 5 lub załącznik III do dyrektywy 2011/92 w sprawie OOS⁽¹⁾ lub wspomniana dyrektywa w związku z zasadą pewności prawa i dobrej administracji wynikającą z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej skutkują tym, że w sytuacji gdy właściwy organ postanawia nie poddawać proponowanej inwestycji procedurze oceny oddziaływania na środowisko, powinien przedstawić wyraźne, odrębne lub konkretne wyjaśnienie w odniesieniu do kwestii, które dokładnie dokumenty zawierają uzasadnienie podane przez właściwy organ?
- iii. Czy jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, to art. 4 ust. 2, 3 i 4 lub 5 lub załącznik III do dyrektywy 2011/92 w sprawie OOS lub wspomniana dyrektywa w związku z zasadą pewności prawa i dobrej administracji wynikającą z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej skutkują tym, że w sytuacji gdy właściwy organ postanawia nie poddawać proponowanej inwestycji procedurze oceny oddziaływania na środowisko, istnieje obowiązek wyraźnego przedstawienia rozważań na temat wszystkich punktów i podpunktów załącznika III do dyrektywy w sprawie OOS, w zakresie, w jakim są one potencjalnie istotne dla danej inwestycji?
- iv. Czy art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że w ramach stosowania zasady, w myśl której w celu rozstrzygnięcia, czy konieczne jest przeprowadzenie na kolejnym etapie postępowania odpowiedniej oceny skutków, jakie realizacja planu lub przedsięwzięcia wywrze dla danego terenu, na etapie wstępnej oceny nie uwzględnia się środków służących unikaniu lub ograniczaniu szkodliwych skutków planu lub przedsięwzięcia dla danego terenu, właściwy organ państwa członkowskiego jest uprawniony do uwzględnienia cech planu lub przedsięwzięcia zakładających usunięcie zanieczyszczeń, które to cechy mogą skutkować ograniczeniem potencjalnie szkodliwych skutków dla europejskiego obszaru chronionego jedynie na tej podstawie, że cechom tym nie zamierzano nadać charakteru środków łagodzących, nawet jeżeli wywierają one taki skutek, i że byłyby one uwzględnione w projekcie jako cechy standardowe, niezależnie od oddziaływania na dany europejski obszar chroniony?
- v. Czy art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG należy interpretować w ten sposób, że jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, niezależnie od wyrażonych na etapie wstępnej oceny przez organy eksperckie co do przeprowadzenia etapu preselekcji, jest przekonany, że nie zachodzi konieczność przeprowadzenia odpowiedniej oceny, to organ ten musi wprost i w sposób szczegółowy przedstawić uzasadnienie pozwalające wyeliminować wszystkie rozsądne wątpliwości o charakterze naukowym dotyczące oddziaływania przewidzianych robót budowlanych na dany europejski obszar chroniony, w którym to uzasadnieniu wyraźnie i indywidualnie zostanie wyjaśniona każda z wątpliwości wyrażonych w tym względzie w procesie udziału społeczeństwa?
- vi. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, to czy art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej 92/43 względnie wspomniana dyrektywa w związku z zasadą pewności prawa i dobrej administracji wynikającą z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej skutkuje tym, że w sytuacji gdy właściwy organ postanawia nie poddawać proponowanej inwestycji procedurze odpowiedniej oceny, powinien przedstawić wyraźne, odrębne lub konkretne wyjaśnienie w odniesieniu do kwestii, które dokładnie dokumenty zawierają uzasadnienie podane przez właściwy organ.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia)
w dniu 23 grudnia 2021 r. – UP/Centre public d'action sociale de Liège**

(Sprawa C-825/21)

(2022/C 158/04)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UP

Druga strona postępowania: Centre public d'action sociale de Liège